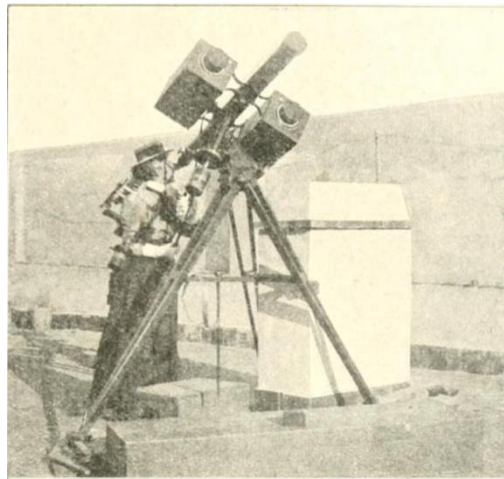

Annie Russell Maunder, la dona que fotografiava el Sol (1868-1947, Regne Unit)

En el moment d'escriure aquest article (abril de 2020) fa molts mesos que l'activitat solar es troba en nivells baixos. Molts aficionats i professionals de l'observació solar han recordat l'episodi conegut com "mínim de Maunder" així anomenat per l'estudi històric de les dades de la pràcticament total absència de taques solars de 1645 a 1715, a càrrec d'Annie Russell i el seu marit Walter Maunder.

Va néixer el 14 d'abril de 1868 a Strabane, Irlanda, al si d'una família profundament religiosa. Es va llicenciar en matemàtiques a la Universitat de Cambridge el 1889.

A partir de 1890 va treballar a l'observatori de Greenwich, on va desenvolupar una intensa tasca d'observació solar, molt per sobre de l'activitat prèvia a l'observatori. Aquest treball continuat la va portar a ser editora de la *British Astronomical Association* (BAA). L'admissió com a membre a la *Royal Astronomical Society* (RAS), però, no li arribaria fins a 1916, poc després que aquesta societat obrís la possibilitat d'incorporar dones com a membres.

Annie Russell es va casar el 1895 amb Walter Maunder, 17 anys més gran que ella, i amb qui havia treballat durant quatre anys a Greenwich. Com a conseqüència va haver de deixar el seu lloc de treball, obligada per la llei que impedia que les dones casades treballassin. En qualsevol cas això no la va apartar de l'astronomia, a la que va seguir dedicada en col·laboració amb el seu marit, que havia fundat la BAA en senyal de protesta per l'esmentada negativa de la RAS a admetre dones com a membres.

La seva activitat va seguir vinculada a l'observació solar. Des de 1886 va prendre part en cinc expedicions per a observar eclipsis solars. El 1889 a l'Índia, va utilitzar una càmera de gran camp amb la qual va obtenir una detallada fotografia de la corona solar, considerada com la millor de totes les realitzades en aquell eclipsi. Aquesta imatge, on es recollen clarament filaments de gas a la corona, seria utilitzada per a l'estudi del vent solar.

En 1904 va desenvolupar l'anomenat "diagrama de papallona", que estableix la distribució de les taques solars al llarg del temps, des de l'equador fins a latituds normalment compreses entre els 35° de latitud nord i sud, més properes a l'equador en les fases altes del cicle solar.

Walter Maunder va morir en 1928. Annie Russell Maunder va passar els seus darrers anys realitzant estudis sobre història de l'astronomia i concretament sobre l'origen de les 48 constel·lacions de l'antiguitat.

Annie Russell Maunder va morir el 1947 a Londres.